

Neděle 30. června 13. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku za Jana Marka, rodiče Markovy a rodiče Havrentovy 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Vlachovu a Hauserovu 10.00 mše sv. v Radhošti
Pondělí 1. července	10.00 mše sv. v DD v Borohrádku 14.00 mše sv. v Simeonu
Úterý 2. července	
Středa 3. července Sv. Tomáše, apoštola	
Čtvrtek 4. července Sv. Prokopa, opata	
Pátek 5. července Sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení po mši sv. následuje výstav NSO + adorace
Sobota 6. července Sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice	8.00 mše sv. v Horním Jelení 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 7. července 14. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Štanclovu, Francovu, Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Byť jen kapka soucitu změní svět v méně chladný, více spravedlivý.“

(papež František)

Sbírka v kostele 23. 6. 2019:

Horní Jelení 1 944,-Kč
Radhošť 1 013,-Kč
Borohrádek 1 305,-Kč
Šachov -,-Kč

Papež: Boží Slovo nelze podávat jako nějaký návrh

Odvaha, modlitba a pokora – charakteristické rysy svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje, kteří přispěli k rozkvětu církve a její misionářské dimenze. O nich kázal papež František při ranní mši v kapli Domu sv. Marty v den, na který – podle římského kalendáře - připadá jejich liturgická památka.

Je zapotřebí rozsévačů Slova, misionářů a pravých heroldů Slova jako byli svatí Cyril a Metoděj, kteří formovali Boží lid, byli neochvějnými Božími svědky a dodali sílu Evropě, jejímiž patrony jsou. Petrův nástupce začal svoji homilii poukazem na tři osobnostní charakteristiky „vyslance“ Božího Slova, jak je podává dnešní první čtení ze Skutků apoštolů (13,46-49) a Lukášovo evangelium (10, 1-9). První z charakteristik, které papež vypočítal, byla „otevřenost“ čili „odvaha a neochvějnost“.

„Boží Slovo nelze podávat jako nějaký návrh – »jestli se ti líbí« - anebo jako filosofickou myšlenku či mravní postoj - »takto je možné žít«... Nikoli! Je to něco jiného. Musí být předkládáno směle, pádně a přesvědčivě, aby tě Slovo proniklo až do morku kostí – jak říká Pavel. Člověk bez odvahy – duchovní odvahy, odvahy v srdci, které láskou lne k Ježíši, z něhož čerpá odvahu – takový řekne: »je to zajímavé, má to mravní obsah, je to užitečné, filantropické« - to však není Boží Slovo. Tak nelze formovat Boží lid. Jedině Slovo Boží hlásané otevřeně a odvážně je s to utvářet Boží lid.“

Z Lukášova evangelia, které popisuje, jak Ježíš posílá před sebou dvaasedmdesát učedníků, vzal papež František další dvě charakteristiky vlastní hlasatelům Božího Slova. Dnešní evangelium – komentoval – je poněkud zvláštní, protože oplývá zdánlivě nesouvisějícími elementy. »Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň« (Lk 10,2), citoval František místo, které měl na mysli, a vysvětlil:

„Boží Slovo je třeba hlásat také s modlitbou. Vždycky. Bez modlitby můžeš pronést hezkou, poučnou a dobrou přednášku, ale není to Boží Slovo. Jedině z modlitby se srdce může vzejít Boží Slovo. Z modlitby za to, aby toto rozsévání Slova provázel Pán, který dá zrnu vláhu, aby vzklíčilo. Boží Slovo je třeba hlásat s modlitbou. Modlitba je to, co hlásá Boží Slovo.“

Z dnešního evangelia vyplývá také třetí charakteristika – pokračoval papež. Pán posílá učedníky »jako ovce mezi vlky«.

„Pravým kazatelem je ten, který ví, že je slabý a sám od sebe se nemůže uhájit. »Jdi jako ovce mezi vlky.« - ale, Pane, vždyť mne sní? - »Jdi. To je cesta.« A myslím, že to byl Chrysostom, který vyslovil tuto hlubokou reflexi: »Pokud půjdeš mezi vlky jako vlk, Pán tě nebude chránit a budeš se bránit sám.« Když se kazatel považuje za nadměrně inteligentního nebo když ten, kdo je zodpovědný za hlásání Božího Slova, chce chytračit a řekne si: »S těmito lidmi si poradím!«, tak skončí špatně. Anebo když vyjednává o Božím Slovu s mocnými a pyšnými.“

Na dokreslení podal papež historku o kazateli, který byl domýšlivý, myslel si, že hlásá Boží Slovo dobře, a považoval se tedy za vlka. Po jednom krásném kázání – vyprávěl papež – šel do zpovědnice, kde chytil velkou rybu - jak se říká - velkého hříšníka, který s pláčem prosil o odpuštění. Onen zpovědník se začal nadýmat samolibostí a zvědavost mu nedala, takže se kajícího zeptal, co se jej tak silně dotklo, že jej to přimělo k lítosti. »Bylo to to - odpověděl penitent – jak jste řekl: A teď přejdeme k druhé části [promluvy]«. Nevím, jestli se to tak stalo,“ dodal Svatý otec, „ale určitě je pravda, že skončí špatně ten, kdo hlásá Boží Slovo sebejistě a ne jako ovce, aby jej mohl bránit Pán.“

„Toto je tedy misionářský rozměr církve a velkých věrozvěstů – zdůraznil na závěr papež František – „takoví zasévali a pomohli církvi ve světě růst, byli odvážní, zbožní a pokorní. Kéž nám svatí Cyril a Metoděj pomohou hlásat Boží Slovo podle stejných měřítek, kterých se drželi oni.“